

LBRIS

We know

books

Adrian Bodnaru

Prea bătrân pentru-Apolli-
naire, prea tânăr pentru Napoli

Editura Vinea
București, 2022

[Au existat de la-nceput...]	/ 7
[Pe vremea când se făcea Cobra...]	/ 8
[Spune-mi acum, dacă m-ai...]	/ 9
[Să te văd am atâtea motive...]	/ 10
[Dacă de unșpe ori la fel...]	/ 12
[A fost odată în Bel...]	/ 13
[S-au întâmplat atât de multe-n...]	/ 14
[Era mai demult, ceea ce praf...]	/ 15
[La finala Coppei del Mondo...]	/ 16
[În amiezele din vecii...]	/ 17
[Dacă ne-am fi împărțit Dacia...]	/ 18
[Ce ne mai semănau anii...]	/ 19
[Se făcea, la ora acelei...]	/ 20
[Astăzi de ce ți-e...]	/ 21
[Ningea, și-n frizerie, pe seama...]	/ 22
[Dacă tot se spune, și dacă-mi scapă...]	/ 23
[Era pe val...]	/ 24
[Bazându-mă pe statistici – și tind...]	/ 25
[Sunt bine, n-am niciun tiv...]	/ 26
[A fost odată, când aș...]	/ 27
[Acum aș intra sub masă...]	/ 28
[Roagă-această-nterupere...]	/ 29
[Nu aveam câte rângi...]	/ 30

- [Cine-ți mai întinde azi o Mini...] / 31
[Dacă n-ai fi transcris...] / 32
[Hai într-un bolid...] / 33
[Pe vremea când arborii...] / 34
[N-ai aplicat, nici pe fondul...] / 35
[Tot ce mișcă, rău și Ram...] / 36
[Astăzi, când am schimbat un bitcoin...] / 37
[Și-acum te-aș mai aștepta cu un chec...] / 38
[Dacă afară...] / 39
[Nici nu se făcea lumină...] / 40
[Când au făcut parcul...] / 41
[Și-acest februarie (nota bene) ...] / 42
[Dacă,-n miercurea aceea din optzeci și trei...] / 43
[Mi-aș fi luat mașină de unde...] / 44
[Ia-mi gradele...] / 45
[Toată noaptea, de dragul...] / 46
[Dacă aș avea și eu o colum...] / 47
[Pentru tine,-n viața...] / 48
[Nici acum, când n-ai o...] / 49
[Să nu-mi dau cu viața...] / 50
[Ori stai...] / 51
[De pe vremea lui Șimon Peres...] / 52
[Pornind eu, ca leul cu leva...] / 53
[Ți-aș spune, totuși, înainte să-nchid...] / 54
[Dacă mai zapezi...] / 55
[Ce se întâmplă...] / 56
[Semn e oare...] / 57
[Dac-aș simți un copil pe umeri...] / 58
[La întâlnirea dintre Era...] / 59

- [Spune, de ce-mi...] / 60
[Să fiu, cu voia...] / 61
[Din o mie nouă sute șapte...] / 62
[Când coada la mâine...] / 63
[După biletele lor parfumate...] / 64
[Nu mai știu cât era ceasul de la bombă...] / 65
[Avem atâtea ape...] / 66
[Vezi, cu noaptea sunt...] / 67

Referințe critice/ 69

Fișă bibliografică/ 77

Au existat de la-nceput
semne de carte-ntre noi.

Uite, cred că și tu ai pus ochii
pe calendarul creștin ortodox din perete.

Așteptăm seara în pensiunea asta
de trei margarete

sau deja mă lași să-l îndoii?

Pe vremea când se făcea Cobra
lui Pugaciov cu Mobra
Casei Pionierilor, parcă mai ieri
adusă de la Pompieri
și păzită noaptea de trei-
patru țigări sub un tei;
pe vremea aceea când timpul, peste-Atlanticul de Nord,
făcea primul transplant de Concorde
din a doua săptămână impară
a lunii de vară
iunie, după cele două cireșe
gemene, crescute la creșă
de o familie ca ori-
care alta, de bobinatori,
mi-am înălțat fruntea ca pe un zmeu
peste umărul meu
de-acum și toată după-amiaza s-a spus
ba că e prea jos, ba că prea sus,
iar spre seară am primit un măr
să fiu ghem în răsăr.

Spune-mi acum, dacă m-ai
 fi văzut, cu o cireaşă de mai,
 trecând pe lângă una din tarabe-
 le pieţei unde Robert Mugabe
 se auzea după Motru,
 la pauză cu Lacul din Piotr
 Ilici Ceaikovski, dintr-un tranzis-
 dor și nu te-ai fi gândit că Anzi-s
 greșit, în lucrarea ta de la Geo-
 grafie, trecuți la rodeo
 de cele opt secunde minime
 până la clopoțelul din inime,
 ca să-ți muști culorile din col-
 țul cravatei roșii cu tricolor,
 așa, de necaz și de ciudă,
 cu gura când uscată, când udă,
 spune-mi acum, crezi că aş
 fi urcat un etaj,
 dintr-o suflare, la Foto,
 pe cuvântul Lesotho,
 numai și numai pentru chipul
 tău din nisipul
 sâmburelui ce-mi căzuse pe jos
 când foșnise în Albatros
 Bucureștiul de parcă la cireșul
 de mai era egal cu Arieșul?!

Să te văd am atâtea motive
câte-aud seara locomotive,
între care pentru una, în poartă
în casă, aş face o linie moartă,
la table, fiindcă, după vagonul de mail,
nu-l are decât pe cel de cocktail,
unde am încălecat pe-o limetă
de Margarita,-n loc de motoretă,
şi ți-am spus că dacă mai crede în nuc
o frunză din castan celelalte se duc
odată cu ea peste geamanduri
cu sâmburi de nucă fierbinți la nervuri –
ți-am spus, cu gândul la ziua când iarna,
aflând că ești în tabără la Varna,
mi s-a părut un val cu ochii mari
făcuți în fața mea la Năvodari,
ce mă-ntreba de ce ning
dungile-n trening
și unde fiecare absida-și
află peste adidași
la mișcările de-nvio-
rarea de adio,
dacă pe anul ăsta un fel de ianuară-l
ia-n august, ca pe Anwar el
Sadat în urmă cu aproape doi
ani în viața de înapoi,

deci se făcea de-atunci că nu am leac,
de-acum trei sferturi de juma de veac,
și că suflarea mea va da din aburi
ca douăștrei a opta iar, din TAB-uri.

Dacă de unșpe ori la fel
ieșeam din tunel,
ți-ai fi dat, până la urmă, seama
că sunt Vasco da Gama
și că pieptul meu ca la carte
de alb nu s-ar fi dat la o parte
să-și pună diagonala
neagră în sala
Consiliului Local Dezideriu,
într-o ziuă de janeiro,
și să-ți fie filă
de stare civilă,
în loc de inimă pereche
când te culcai pe-o ureche
după o seară de yams
și vă place Brahms?